

آشنایی با اوتیسم

اوتیسم
یا درخودماندگی چیست؟

parsmusicinstitute

www.parsmusic.info

در رشته‌ای از یادداشت‌ها بنا داریم تا راجع به چندی از
افتلال‌ها، دگرتوانی‌ها، و ناتوانی‌ها و کاربرد موسیقی
در مواجهه با آن‌ها سخن بگوییم. در این یادداشت
کوتاه می‌کوشیم تا تعریفی از مسئله‌ی اوتیسم یا
درفودماندگی عرضه کنیم. لیکن پیش از ادامه لازم
است تا چند اصطلاح را اندکی شرح دهیم:

افتلال

به معنی هر شکلی از نابسامانی یا درماندگی در یک روند رایج است که در حالت عادی باید به درستی به پیش برود.

دگرتوانی

به معنی هر شکلی از توانایی متفاوت است؛ اگر فردی را که یک دستش را از دست داده، ناتوان فرض کنیم، یعنی برای آموزش وی عملاً برنامه‌ای نداریم و تصورمان این است که وی از پس انجام برنامه‌های آموزشی ما برنمی‌آید، حالی که اگر توانایی او را متفاوت ببینیم، بالطبع برای آموزشش برنامه‌ای ویژه خواهیم ریخت - حتی دراه‌نوازهای برجسته‌ای هستند که یک دست دارند.

اوتیسم چیست؟

اوتیسم یا اختلال طیف درخودماندگی (ASD) به مجموعی متنوع از حالات اشاره دارد که با دشواری‌های ناظر بر برقراری ارتباط، رفتارهای تکرارشونده، و دگرتوانی‌های گفتاری تعریف می‌شود. بنا به گزارش غیررسمی سازمان بهزیستی (رجوع کنید به «جامعه تا ۱۴۰۵ با اوتیسم دوست می‌شود»، دسترسی در ۱۴ اسفند ۱۴۰۰) از هر ۱۵۰ کودکی ایرانی، یکی‌شان با اوتیسم دست‌به‌گریبان است.

نشانه‌ها

بر مبنای ویراست پنجم «راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی (مشهور به DSM-۷) اوتیسم با تفاوت‌های آشکار و پایدار در برقراری ارتباط و رفتار اجتماعی در محیط‌های مختلف و رفتار، الگوها، کنش‌ها، و تمایلات بازدارنده و تکرارشونده شناخته می‌شود.

بنا به شرمی که در وبسایت انجمن اوتیسم ایالات
متحده آمده، کودکان درخودمانده معمولا واژگان یا
کارهای تکراری از خود نمایش می‌دهند - برای مثال
یک کلمه را بارها تکرار می‌کنند یا دستشان را با
الگویی خاص بارها بر هم می‌کوبند...

به گونه‌ای غیرعادی و بی‌کلام رابطه برقرار می‌کنند و از خیره شدن در چشم دیگری پرهیز دارند و به ندرت حالات بیان‌گرانه‌ی مشخصی در چهره‌شان نمودار می‌شود؛ بازی تنهایی را به بازی موازی در کنار کودکی دیگر ترجیح می‌دهند؛ به تخییر واکنش تند نشان می‌دهند؛ بازی‌های پیش‌بینی‌پذیر و سافت‌ارمند را به خیال بافی و بازی‌های خودانگیزه ترجیح می‌دهند؛ و به یک جزء یا یک قطعه‌ی اسباب‌بازی‌ها به شکلی اغراق‌شده توجه نشان می‌دهند.

در یادداشت بعدی به نقش موسیقی در روبرویی با
این پدیده خواهیم پرداخت و بر مبنای همین تعاریف
و خصوصیات، به رابطه‌ی موسیقی با اوتیسم خواهیم
پرداخت و از برنامه‌ها و تجربه‌های بخش موسیقی
درمانی در مرکز خواهیم گفت.